

תת"ע 854/07/19 - שוייקי חאתם נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לטעבורה בירושלים

תת"ע 854-07 מדינת ישראל נ' חתום
תיק חיזוני: 10500532501

בפני כבוד השופטת שריית זוכביבץקי-אורן
מבקש נגד שוייק חאתם
משיבת מדינת ישראל

המחלטה

.30.6.2020 בתאריך המבקש התייעצבות דין שניית בהיעדר פסק בקשה לביטול.

לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 בתאריך 25.5.2018 המבקש קיבל דוח מסווג הזמןה לדין שמספרו 10500532501 המיחס לו עבירה של אי צוות לאות שוטר בגיןוד

בשני הדיונים שהתקיימו בnochחותו, בקש המבקש דחיתת מתן תשובה לאישום ודין המשך נקבע לתאריך 30.6.2020 בשל הודעתה מנהל בית המשפט בעניין סוג העניינים שידונו בתקופת מצב החירות, נדחה הדיון לתאריך 30.6.2020.

ביום הדיוון לא התייצב המבקש בבית המשפט, ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו פסילה למשך 5 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 400 ל'נ.

טענות הצדדים

טعنות המבוקש

ה המבקש טוען כי לא קיבל הזמנה למועד הנדחה.טעןתו פונה לעורך דין עובר לדין מאחר שקייםים לחובתו תיקים נוספים וכי ככל הנראה התייחס הנדון נפל בין היכישאות.

טענות המשיבה

המשיבה טענה כי עורך הדין שיצג את המבוקש באותו העת קיבל את הودעת דחיתת הדיון במערכת 'נת המשפט'. עוד טענה המשיבה כי בא כוחו של המבוקש המייצג אותו בבקשת הנוכחות ציין בבקשתה כי הנאשם פנה אליו עובר לדין וכי כל הנראת התייך "נפל בין היכישות" עובדה המצביעת כי המבוקש ידע על קיומו של הדיון. משכך לטענתה נסיבות אלו של המבוקש אינן מהוות סיבה מוצדקת בהתאם להוראות הדיון.

דין והכרעה

סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי בין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליך פליליים מורה על קיום דין בעניינו של הנאשם. בדברי כב' השופט שםם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליך פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים בנסיבות הנאשם, וכוחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

לכל זה קיימים מספר חריגים אחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד פ'**") הקובע כי בעבורות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכר עיוות דין.

כאשר הנאשם הזמין לדין והוא מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

סעיף 130(ח) לחסד פ' קובע כי הנאשם מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין נדרש כדי למנוע עיוות דין.

ולענין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמיימי נ' מדינת ישראל** מיום 29.12.09 בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליום בית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיציבות של אדם מдинון אליו זמן דין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או כי הביטול נדרש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבות המבוקש

הmbוקש טען כי לא ידע על מועד הדיון הנדרשה שנקבע לתאריך 30.6.2020.

לביקשו הנוכחית לא צירף המבוקש תצהיר מטעמו המאמת ותומרק בטענות העובדות המצביעות בבקשתה ודי בדף בדוחיתה (רע"פ 01/9142 **איטליה נ' מדינת ישראל** מיום 2.10.2003 (להלן: "**פסק דין איטליה**").

מעין בתיק האלקטרוני של בית המשפט עולה כי בא כוחו של המבוקש באותה העת צפה בהחלטת הדחיה שניתנה ביום 19.4.2020. לפיכך הטענה לפיה התיק "נפל בין הכסאות" אינה ברורה.

בהתאם להלכה, שכחה של הדיון בלבד, אף אם איureka בתום לב, אינה יכולה לעמוד לבדה כסיבה המצדיקה אי התיציבות לדין שנקבע בעניינו של הנאשם, כאשר דין דומה יהול גם באשר לטענות מושדרת של עורך הדיון המציגו אותו או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת לב של הנאשם עצמו (פסק דין איטליה, ע"פ 09/4448 **קמר יעקב, עו"ד נ'**

מדינת ישראל מיום 27.7.2009, רע"פ 3518/15 אבטה מלקמו נ' מדינת ישראל מיום 8.6.2015, רע"פ 9109/17
מקסים סדובי נ' מדינת ישראל מיום 19.12.2017).

יודגש כי מחדלים של סניגורים אינם מצדיקים, באופן אוטומטי, את ביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדרו של מבקש ויש לראות את מחדלו של סגנור כմחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התיציב לדין (רע"פ 3490/09 אברהם גל נ' מדינת ישראל מיום 4.5.2009).

לפיכך, אני קובעת כי ההזמנה לדין הומצאה למבקש כדין וכי לא קיימת בידי המבקש סיבה מוצדקת לאי התיציבותו בדיון.

חשש לעיוות דין

גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיציבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (24.4.2018)).

במקרה שבפני לא העלה המבקש כל טענה באשר לחשש לעיוות דין שעלול להיגרם לו.

לפיכך אני קובעת כי אי ביטול פסק הדין לא יגרום לחשש לעיוות דין.

נוכח האמור ומכוון עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מציאות תשליך החלטה לצדים.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"א, 14 אוקטובר 2020, בהעדר

הצדדים.